

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

ZARASAI

1951 m.
kovo mėn.

10

ŠEŠTADIENIS

Nr. 20(588)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. TSRS Aukščiausiosios Tarybos antroji sesija — 1 pusl.
2. Už tolesnį sustambinto kolūkio sustiprinimą — 2 pusl.
3. I. GEIMANAS. Plačiau skleisti masėse politines ir mokslines žinias — 2 pusl.
4. L. RUTĖNAS. Vatikanas — 4 pusl.
5. J. UZNYTĖ. Išauklėstu jaunąją kartą, vertą stalininės epochos — 3 pusl.
6. Už taiką visame pasaulyje — 4 pusl.

Garbingai pasitikime LKP(b) VII suvažiavimą

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komiteto nutarimu šių metų balandžio mėn. 4 d. šaukiamas LKP(b) VII suvažiavimas.

Žinia apie įvyksiantį LKP(b) VII suvažiavimą sukėlė naują galingą darbo žmonių politinį ir gamybinį pakilimą. Tarybų Lietuvos darbo žmonės rodo savo pasiryžimą naujais gamybiniais laimėjimais sutikti VII partijos suvažiavimą. Visą Tarybų Lietuvos apskriejo Vilniaus elektros skaitiklių gamyklos kolektyvo kreipimasis, kuriame Lietuvos TSR pramonės, transporto ir statybos darbininkai, inžinieriniai — technikiniai darbuotojai ir tarnautojai ragina LKP(b) VII suvažiavimo garbei dar labiau išvystyti socialistinį lenktyniavimą ir pasiekti naujus gamybinius laimėjimus.

Elektros skaitiklių gamyklos kolektyvo kreipimasis rado karštą pritarimą ir mūsų rajono darbo žmonių tarpe. Su nauja jėga išvystė socialistinis lenktyniavimas pramkombinato darbininkų tarpe. Apsvarstę kreipimąsi, pramkombinato darbininkai priėmė išpareigojimą iki kovo mėn. 25 d. įvykdyti pirmojo ketvirčio gamybos planą, instrumentinės dirbuvės darbininkai Mackevičius Petras, Petkevičius Vladas, stoje stachanovinė sargyba LKP(b) VII suvažiavimo garbei, išpareigojo kasdien įvykdyti po dvi išdirbio normas.

Garbingai sutikti LKP(b) VII suvažiavimą rengiasi kolūkiečiai. Praėję nuo LKP(b) VI suvažiavimo dveji metai buvo kolūkinės santvarkos pergales respublikoje metais. LKP(b) VI suvažiavimo pastatytasis uždavinys — artimiausiais metais pasiekti pilnos kolūkinės santvarkos pergalę respublikoje — jau įvykdytas. Mūsų rajone jau beveik visi valstiečių ūkiai apsijungė į kolūkius. Dėka nuolatinių ir vis didėjančių tarybinės valstybės teikiamos paramos kolūkiams jie vis labiau stiprėja organizaciniu — ūkiniu atžvilgiais, gerėja kolūkiečių gyvenimas.

Visi mūsų atsiekti laimėjimai yra rezultatas išmintingo, staliniško bolševikų partijos vadovavimo, masinio — politinio darbo, kurį nuolat veda partinės organizacijos plačiųjų masių tarpe. Bet partija moko mus nenusiraminti tuo, kas pasiekta. Prieš mus stovi nauji dideli uždaviniai. LTSR Ministrų Tarybos ir LKP(b) CK nutarimas „Dėl priemonių Lietuvos TSR žemės ūkiui išvystyti“ stato prieš Tarybų Lietuvos kolūkiečius uždavinį užtikrinti naują galingą respublikos žemės ūkio pakilimą.

Per artimiausius metus respublikoje turi būti užtikrintas toks grūdinių kultūrų gamybos padidėjimas, kad galima būtų pilnai patenkinti respublikos poreikius. Turi būti žymiai pakeltas techninių kultūrų derlingumas ir gyvulininkystės produktyvumas.

Kad užtikrinti prieš mus stovinčių uždavinių sėkmingą įvykdymą, reikia dar labiau pakelti socialistinio lenktyniavimo vėliavą. Partinių organizacijų uždavinys — sutelkti plačiausias rajono darbo žmonių mases į kovą už naujus gamybinius laimėjimus LKP(b) VII suvažiavimo garbei. Pasitiksime suvažiavimą naujais laimėjimais visose liaudies ūkio ir kultūros srityse.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos antroji sesija

TSRS Aukščiausiosios Tarybos antroji sesija kovo 7 d. tęsė savo darbą.

7 valandą vakaro Kremiaus rūmų Didžiojoje salėje prasidėjo Sąjungos Tarybos ir Tautybių Tarybos bendrasis posėdis.

Prie Pirmininko stalo — Sąjungos Tarybos Pirmininkas deputatas M. A. Jasnovas, Tautybių Tarybos Pirmininkas deputatas Ž. Šajachmetovas, rūmų Pirmininkų pavaduotojai deputatai A. I. Kiričenko, T. M. Zujeva, A. J. Sniečkus, A. I. Nijazovas, M. T. Jakubovas, M. V. Zimianinas, V. T. Lacis, T. M. Matiašvilis.

Vyriausybines ložėse pasirodė draugas J. V. Stalinas, drg. drg. V. M. Molotovas, G. M. Malenkovas, L. P. Berija, K. J. Vorosilovas, N. A. Bulganinas, L. M. Kaganovičius, A. I. Mikojanas, A. A. Andriejevas, N. S. Chruščiovas, A. N. Kosiginas, N. M. Švernikas, M. A. Suslovas, P. K. Ponomarenko, M. F. Škiriatovas.

Vieningo pakilimo apimti, deputatai ir svečiai pakyla iš savo vietų ir surengia audringą ovaciją draugo J. V. Stalino ir jo ištikimų bendražygių garbei. Aidi šūkiai: „Didžiamajam Stalinui šlovė! Ura!“ Kelias minutes po Kremiaus rūmų skliautais netyla plojimai.

Vyriausybines ložėse užima vietas taip pat TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo nariai, ministrai.

Šiomis dienomis LKP(b) Rajono komiteto biuras apsvairstė savo posėdy klausimą „Apie mokomojo — auklėjamojo darbo rajono mokyklose išdavus pirmajame 1950 — 1951 mokslo metų psmety“. Iš klausęs rajono liaudies švietimo skyriaus vedėjo drg. Puodžiūno pranešimą, biuras atžymė, jog vykdamas LKP(b) CK V plenumo nutarimus rajono mokyklose atsiekti žymių laimėjimų. Nemažas darbas nuveiktas plečiant mokyklų tinklą, įvedant septynerių metų apmokymą, 6 — 10 metų rajono mokyklose tėvams pagėdaujant įvesta lenkų kalba. Žymiai išaugo mokyklų materialinė bazė. Žymus darbas atliktas mokyklų kadru paruošimo srity. To pasėkoje pagerėjo dėstymo kokybė, išaugo mokomojo — auklėjamojo darbo idėjinis lygis. Visi rajono mokytojai įtraukti į politinio švietimo tinklą, mokytojai vis aktyviau dalyvauja visuomeniniame — politiniame rajono gyvenime.

Svečių ložėse — diplomatinio korpo nariai, tarybiniai ir užsieniniai žurnalistai.

Pirmininkaujantis, deputatas Jasnovas skelbia sesijos posėdį atidarytą. Darbų tvarkoje — pranešimas apie TSRS Valstybinį biudžetą 1951 metams.

Žodis pranešimui suteikiamas TSRS Finansų ministrai A. G. Zverevui.

Pranešėjas sako, kad pateiktas TSRS Aukščiausiajai Tarybai patvirtinti Valstybinio biudžeto projektas pašauktas užtikrinti socialistinės ekonomikos tolesnį augimą, darbo žmonių gerovės ir kultūros kilimą. Valstybinis biudžetas 1951 metams ir biudžeto įvykdymo praėjusiais metais rezultatai atspindi laimėjimus, kuriuos tarybinė liaudis pasiekė vadovaujama Lenino — Stalino partijos, statydama komunistinę visuomenę, stiprindama mūsų Tėvynės galią.

Valstybinio biudžeto 1951 metams bendroji apimtis pateikiama patvirtinti 457.992 milijonų rublių pajamų ir 451.503 milijonų rublių išlaidų. Palyginti su 1950 metais biudžeto pajamos padidėja 8,5 procento, o išlaidos — 9,4 procento. Žymus biudžeto padidėjimas, kovo 1 d. įvykdyto naujo mažmeninių kainų maisto ir pramonės prekėms sumažinimo sąlygomis, atspindi tolesnį Tarybų valstybės ekonominės galybės stiprėjimą.

Vykdydama didelį ūkinį — organizacinį ir kultūrinį — auklėjimąjį darbą, Tarybinė vyriausybė nuolat rūpinasi mūsų socialistinės Tėvynės, vadovaujančios visų šalių darbo žmonių teisingai kovai už tvirtą taiką ir tautų bendradarbiavimą, gynybinio pajėgumo stiprinimu. Didysis darbo žmonių vadas draugas Stalinas pasikalbėjime su „Pravdos“ korespondentu pareiškė, kad „...kai dėl Tarybų Sąjungos, tai ji ir toliau tvirtai vykdys politiką užkirsti karui kelią ir išsaugoti taiką“.

Išmintingąją Tarybų valstybės stalininę užsienio politiką, nukreiptą į taikos gynimą, vieningai remia visa tarybinė liaudis, jai karštai pritaria šimtai milijonų kitų šalių darbo žmonių. (Ilgai trunką plojimai).

Prieš taikos stovyklą stovi imperializmo stovykla su reakciniais JAV valdančiais sluoksniais priešakyje, kurte siekia sukurstyti naujo pasaulinio karo gaisrą. Paspartinant rengdamos naujam kruvinam karui, imperialistinės valstybės smarkiai didina karines išlaidas.

Amerikiniai karo kurstytojai siekia, kad būtų milžiniškai padidinti ir kitų kapitalistinių šalių, visų pirma Anglijos ir Prancūzijos, kariniai biudžetai. Anglijos ir Prancūzijos tiesioginės karinės išlaidos šiais biudžetinėmis metais palyginti su pereinamais metais padidėjęs dvigubai.

Tarybų Sąjunga drauge su žemės rutulio laisvę mylin-

čiomis tautomis ryžtingai kovoja už kelio užkirtimą naujam pasauliniam karui, demaskuoja Amerikos imperialistų kruvinočius sumanymus.

Tuo pačiu metu Tarybų Sąjunga akyiai saugo savo sienas ir imasi priemonių socialistinės valstybės gynybai sustiprinti. Asignavimai šalies gynybai sudaro 21,3 procento visų TSRS Valstybinio biudžeto išlaidų palyginti su 32,5 procento prieškariniais 1940 metais.

Pateiktas Aukščiausiajai Tarybai patvirtinti TSRS Valstybinis biudžetas 1951 metams, — sako pranešėjas, — aprūpina būtinomis piniginėmis lėšomis mūsų socialistinės ekonomikos naują augimą, darbo žmonių materialinio ir kultūrinio lygio tolesnį pakilimą bei Tarybų valstybės gynybinio pajėgumo sustiprinimą.

Nėra abejonių, kad tarybinė liaudis, susitelkusi apie savo avangardą — bolševikų partiją, 1951 metais pasiekė naujus didelius laimėjimus ūkinėje ir kultūrinėje statyboje, stiprindama galybę mūsų Tėvynės, tvirtai žengiančios pirmyn į komunizmą, didžiam vadui ir mokytojui draugui Stalinui vadovaujant.

Pranešėjo baigiamieji žodžiai sutinkami audringa visos salės ovacija. Visi pakyla. Tuo Sąjungos Tarybos ir Tautybių Tarybos bendrasis posėdis baigiamas.

(TASS — ELTA).

LKP(b) Rajono komitete

Sustiprėjo ir išaugo mokyklų komjaunimo ir pionierių organizacijos. Eilėje mokyklų žymiai pagerėjo ūkšlinis darbas.

Tačiau drauge su tuo LKP(b) rajono komiteto biuras atžymėjo eilę trūkumų švietimo tinklo darbe. Mokomajame darbe dar neišgyvendintas formalizmas ir apolitiškumas, dar nepilnai išgyvendintas senos buržuazinės mokyklos palikimas. Nepatenkinamo dėstymo rezultate eilėje mokyklų žemas mokslo pažangumas. Taip, pvz., nepažangių moksleivių skaičius pirmame šių metų psmety Stelmuzės septynmetėje mokykloje siekė 28 proc., Degučių septynmetėje mokykloje № 2 — 26 proc., Baibių pradinėje mokykloje — 33 proc. Eilėje mokyklų nepatenkinamai vedama kova prieš religinius prietarus, klerikalizmo įtaką. Dar pasitaiko atvejai, kada net mokytojai lanko bažnyčią. Mokytojai dirba neglaudžiam kontaktė su tėvais, nekelia

tėvų komitetų autoritetą.

Šių trūkumų priežastimi reikia laikyti tai, kad rajono liaudies švietimo skyrius nepakankamai gilnasi į mokyklų darbą, neįvedė sistemingos jų darbo kontrolės. Mokyklos tikrinamos tik paviršutiniškai ir retai.

Komjaunimo rajoninis komitetas silpnai įgyvendina VLKJS XI suvažiavimo nutarimus. Dar kai kuriose mokyklose, kaip Užkaimio, Drobių, visai nėra suorganizuotų komjaunimo organizacijų, daugely mokyklų jos neskaitlingos. Komjaunimo rajono komitetas nepatenkinamai vadovauja mokyklų komjaunimo ir pionierių organizacijoms, retai lankosi mokyklose komjaunimo komiteto darbuotojai.

Silpnai vadovauja mokytojų kadru paruošimui, jų auklėjimui, politinio — idėjinio lygio pakėlimui rajono pirminės partinės organizacijos ir LKP(b) rajono komiteto propagandos — agitacijos skyrius.

LKP(b) rajono komiteto biuras numatė priemones mokymo — auklėjamojo darbo pagerinimui, ryžtingam formalizmo ir apolitiškumo išgyvendinimui. Biuras įpareigojo liaudies švietimo skyrių ir mokyklų direktorius bei vedėjus imtis priemonių pagerinti ūkšlinį darbą, plačiau išvystyti dalykinių būrelių veiklą, sustiprinti metodinę paramą mokytojams.

Biuras įpareigojo komjaunimo rajono komitetą pagerinti vadovavimą mokyklų komjaunimo ir pionierių organizacijoms, įtraukti geriausius mokinius į komjaunimą, sustiprinti darbą su komjaunimo amžiaus mokytojais, nerečiau kaip vieną kartą į mėnesį pravesti seminarus su vyr. pionierių vadovais, gilintis į auklėjimo ir mokymo procesą.

LKP(b) rajono komitetas nurodė kaip į svarbiausį uždavinį, stovintį šiuo metu prieš visus mokyklų darbuotojus, kruopščiai ir visapusiškai ruošti egzaminams.

3 93181

Už tolesnį sustambinto kolūkio sustiprinimą

Šiomis dienomis Bachmatų apylinkės Čapajevų vardo kolūkyje vyko ataskaitinis susirinkimas. Kolūkiečiai suvedė praėjusių metų rezultatus ir numatė priemones tolimesniai kolūkio sustiprinimui.

Čapajevų vardo kolūkis susikūrė praėjusiais metais rugpjūčio mėnesį, susijungus keturiems smulkiesiems Bachmatų apylinkės kolūkiams į vieną stambią artelę. Nors sustambintas kolūkis egzistuoja tik pusę metų, tačiau ir iš to trumpo laiko tarpo aiškiai matosi, kokie dideli galimūmų vystyti atsiveria prieš sustambintus kolūkius.

Iki sustambinimo apylinkės kolūkiams buvo smulkūs. Kiekvienas jų turėjo ne daugiau 300–400 ha žemės. Tokiuose smulkiuose kolūkiuose nebuvo galimybių visapusiškai vystyti ūkį, vystyti gyvulininkystę, pritaikyti techniką ir priešakinio agrotechnikos mokslo laimėjimus. Aišku, tai neigiamai atsiliepė į kolūkių ekonominį stovį, mažino kolūkiečių pajamas.

Visiškai kitaip pradėjo vystytis artelė po sustambinimo. Čia atsirado galimybė sparčiais tempais vystyti visas ūkio šakas ir tuo būdu užtikrinti spartų ir nuolatinių kolūkio ekonominės galios didėjimą. Kaip augo ir stiprėjo sustambintas kolūkis vaizdžiai rodo duomenys, priversti kolūkio pirmininko drg. Deviatnikovo ataskaitiniame pranešime.

Visose keturiose smulkiose artelėse praėjusių metų žemėmių kultūrų pasėliai sudarė 143 ha, vasarinių kultūrų — 292 ha, o virš 150 ha žemių visai nebuvo dirbama. Gi jau šiais metais kolūkio žemėnčių pasėlių plotas sudarė 201 ha, t. y. padidėjo 58 ha. Žymiai išaugo ir vasarinių kultūrų pasėliai. Vasarinėmis kultūromis numatyta apseiti 521 ha, t. y. 229 ha daugiau, negu praėjusiais metais. Jeigu smulkūs kolūkiams mažai naudojo mineralinių trąšų, tai dabar laukams patrešti naudojami dideli kiekiai

mineralinių trąšų. Pavyzdžiui, sėjant žiemkenčius buvo panaudota 78 tonos mineralinių trąšų, o pavasariui kolūkis išpirkė dar 150 tonų. Be to, naudojamos vietinės trąšos, paukščių mėšlas, pelenai.

Charakteringi duomenys ir gyvulininkystės srityje. Per pusę metų, praėjusių nuo kolūkio sustambinimo, stambių raguočių skaičius kolūkio fermose išaugo perpus, kiaulių skaičius — daugiau kaip dvigubai, avių — du su pusę karto, įkurta gausi paukštininkystės ferma. Kolūkis apsirūpino pakankamai kiekiams stambių ir koncentruotų pašarų, kas sudarė galimybę dar spartesniai gyvulininkystės išvystymui.

Sustambintas kolūkis prieš laiką įvykdė visas valstybines užduotis ir dabar sėkmingai ruošiasi sėjai. Visam pasėlių plotui paruošta pakankamai aukštųjų kondicijų sėklų, jau užbaigtas žemės ūkio inventoriaus remontas, paruošti pakinktai, vežimai.

Tačiau analizuojant kolūkio praėjusių metų darbo išdavas, negalima nepamatyti, kad sustambintas kolūkis neišnaudojo visų galimybių visoms ūkio šakoms vystyti, kad dar neišnaudojami visi sustambinto kolūkio pranašumai. Paimkime pinigines kolūkio pajamas. Per praėjusius metus jos sudarė tik 35 tūkst. rublių. Kame priežastis mažų piniginių pajamų, ar galima sakyti, kad tai dar smulkų kolūkių darbo rezultatas? Ne, negalima. Negalima todėl, kad sustambintas kolūkis turėjo visas galimybes žymiai padidinti pinigines pajamas. Kolūkyje neišnaudoti tokie šaltiniai piniginių pajamoms padidinti, kaip linų produkcija. Iš buvusių kolūkyje 30 ha linų tik apie toną linų pluošto parduota valstybei, gi visi linai iki šiol dar neapdirbti. Mažas pajamas kolūkiniai davė ir gyvulininkystė. Tai rezultatas

mažo gyvulių produktyvumo. Pavyzdžiui, iš kiekvienos karvės kolūkis gavo tik po 1500 litrų pieno. Mažas produktyvumas ir kitose gyvulininkystės fermose. Kolūkyje neišvystytos ir pagalbinės ūkio šakos.

Kolūkio darbų vykdymo analizė rodo, kad iki šiol kolūkis dar nepertvarkė darbo organizacijos, dirba dar senoviškai. Gamybinės brigados egzistuoja pagal anksčiau buvusius kolūkius, nežinint to, kad vienoje brigadoje yra per daug darbo jėgos, kitoje — per mažai. Tas pats ir su traikiamąja jėga bei inventoriu. Kolūkio valdyba tuo tarpu nesiima priemonių tinkamam brigadų sudarymui ir taikstosi su neteisingu darbo jėgos paskirstymu kolūkyje.

Dar nepakankamai sutvarkyta darbo planavimas ir įskaita. Nei kolūkyje, nei brigadose nėra atskirų darbų ir darbo periodų planų, nėra darbų vykdymo grafiškų. Kolūkiečiai iš anksto nežino, kur jie dirbs, ir brigadininkas vis dar lūksto po kolūkiečių namus, pranešdamas, kur reikia dirbti.

Ataskaitiniame susirinkime kolūkiečiai teisingai nurodė į blogai sutvarkytą darbo įskaitą. Atskirose brigadose buvo iššvaistomi darbdieniai. Pavyzdžiui, pirmoje brigadoje vieno ha žemės įdirbimui išlekiuota darbdienių 50 proc. daugiau, negu trečioje brigadoje, daug darbdienių pereikvota ir ketvirtoje brigadoje.

Tai viskas apsunkina darbo organizaciją kolūkyje, pažeidžia apmokėjimą pagal darbą principą, neleidžia tinkamai išnaudoti sustambinto kolūkio pranašumus. Stambus kolūkis tik tada sėkmingai vystysis, kai jame bus teisingai planuojami ir vykdomi darbai, kai bus įvesta teisingas darbo normavimas ir apmokėjimas, kai bus įvesta teisinga darbo organizacija.

Svarbus vaidmuo stiprinant kolūkių tenka kolūkio revizijos komisijai. Ji turi tikrinti, kaip saugomos ir naudojamos kolūkio

lėšos, kaip vykdomi darbai kolūkyje, kovoti su visais darbo trūkumais. Tačiau Čapajevų vardo kolūkio revizijos komisija dar šio vaidmens pilnai neįvaidina, retai praveda dokumentalines revizijas, nedaro savo išvadų, nereikalauja ištaisyti esamų trūkumų. Revizijos komisijai reikia padaryti atitinkamas išvadas iš pareiktos jai kritikos ir iš pagrindų pertvarkyti savo darbą.

Dideli uždaviniai iškyla prieš kolūkius šiais metais. LTSR Ministrų Tarybos ir LKP(b) CK nutarimas „Dėl priemonių Lietuvos TSR žemės ūkiui išvystyti“ stato prieš kolūkius uždavinį jau šiais metais atsiekti vidutinį grūdinių kultūrų derlingumą po 15–17 centnerių iš ha, atsiekti aukštų rodiklių kitų kultūrų auginimo srityje ir gyvulininkystėje. Be to, kolūkis planuoja didesnę statybą. Numatyta pastatyti karvidę 100 galvų, arklidę 40 arklų, grūdų sandėlį, plytinę, lėmiamą, pervežti į kolūkio gyvenvietę 20 kolūkiečių namų.

Tai dideli planai, kurie įgyvendintini tik stambiame kolūkyje. Tačiau, kad pastatyti uždaviniai būtų sėkmingai įvykdyti, reikia iš pagrindų pagerinti darbo organizaciją ir planavimą kolūkyje. Visi darbai turi būti vykdomi planingai. Reikia taip pat įvesti griežtą visuomeninio turto apskaitą ir apsaugą, nedaleisti mažiausio kolūkio turto elkvojimo.

Dabartiniu metu kolūkiečių tarpe išsivystė socialistinis lenktyniavimas Lietuvos KP(b) VII suvažiavimo garbei. Kolūkio partinė organizacija turi dar labiau vystyti socialistinį lenktyniavimą, pasiekti, kad suvažiavimo garbei kolūkis pilnai pasiruoštų pavasario sėjai ir tuo užtikrintų galimumą išauginti aukštą derlių, dar labiau sustiprinti sustambintą kolūkių.

Plačiau skleisti masėse politines ir mokslines žinias

Nemažą darbą skleidžiant masėse politines ir mokslines žinias, auklėjant jas tuo pačiu komunistinio dvasia atlieka Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos skyrius. Šiuo metu skyrius jungia 80 narių. Ju skaičius nuolat auga. Draugijos narių tarpe — mokytojai, gydytojai, žemės ūkio specialistai, partiniai ir tarybiniai darbuotojai.

Skyrius savo veiklą faktinai pradėjo tik 1950 m. birželio mėnesį. Per šį laiką, t. y. per 9 mėnesius, praveda 107 paskaitas, 45 ju — mieste, 62 — kolūkiuose. Pravedtas paskaitas išklause 7000 žmonių. Paskaitiniame darbe pasižymėjo mokytojai Volkovas Paulinas, Tiurinas Viktoras, Paliūnis Stimonas, gydytoja Telina Anastazina, felčeris Jakovlevas Nikolajus ir kt.

Tačiau tenka atžymėti, kad paskaitinis darbas rajone vis dar nepakankamas. Dar ne visi kaimo vietovių mokytojai įtraukti į draugijos narius. Nedalyvauja šiame darbe Degučių ir Turmanto septynmečių mokytojai. Taip pat ligšiol neįstojo į draugijos narius kai kurių tarybinų įstaigų vadovai.

Nepakankamai domisi šiuo klausimu taip pat profsąjungintų organizacijų vadovai. Jei medicinos ir švietimo darbuotojų profsąjungos reguliariai praveda paskaitas, tai kitose profsąjungose šis klausimas visai apleistas.

Inteligentija, profsąjungintų organizacijų vadovai turi aktyviai dalyvauti Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos darbe, plačiai nešti politines ir mokslines žinias į mases.

I. Geimanas

Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos skyriaus pirmininkas

Vatikanas - lietuvių tautos priešas

Vatikanas savo politikoje niekuomet nepripažino tautų nacionalinių interesų ir tuos interesus visuomet žlauria min-džiojo. Budama grynai kosmopolitinė organizacija, tarptautinė katalikų bažnyčia su Vatikanu priešakyje savo politikoje visuomet vadovavosi tik vienu siekimu: išlaikyti išnaudotojišką santvarką, išsaugoti išnaudotojų klasių prisiplėstą turta, kuri popiežius Pijus XI savo 1931 m. enciklikoje pavadino „gamtos ir dievo dovana“.

Dar viduramžio laikais Vatikanas pasirodė kaip aršiausias lietuvių tautos priešas. Popiežiai Grigalius IX, Inocentas IV, Aleksandras IV ir kiti organizavo ir įkvėpė plėšikiškus kryžiuočių žygius prieš Lietuvą, teikė „atlaidus“ įvairių Europos šalių avantiūristams, vykusiems naikinti lietuvių tautos.

Su nauja jėga antilietuviška Vatikanų politika iškilo aiškėn per paskutiniuosius dešimtme-

čius. 1917–1918 metais Vatikanas buvo vienas svarbiausių rėmėjų kaizerinės Vokietijos plano paskelbti vokiečių hercogą fon Urachą Lietuvos karaliumi. Svarbiausias urachados organizatorius buvo stambus Vatikanų agentas, Vokietijos katalikų „Centro“ partijos lyderis Ercebergeris. Urachas buvo artimas Ercebergerio draugas ir pastarasis kaip tik ir iškėlė Urachą kandidatūrą į Lietuvos karalių.

Po Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos pergalės Rusijoje Vatikanas pavojo vienu pagrindinių tarptautinio imperializmo kovos prieš Tarybų šalį centrų. Ir Lietuvos atžvilgiu Vatikanas, lygiai kaip Vakarų imperialistų politiką nulėmė antitarybinės kovos sumetimais.

Faktinis Vatikanų tarptautinės politikos vadovas nuo 1915 metų buvo jėzuitų ordino generolas Vladimiras Leduchovskis,

lenkų kunigaikštis, aršus Tarybų Sąjungos ir pačios Lenkijos darbo žmonių priešas. Leduchovskio pagrindinė „idėja“ buvo sukūrimas lenkų dvarininkų vadovaujamo stambaus antitarybinio placdarmo Rytų Europoje, į kurį turėjo įeiti Lenkija, Ukraina, Baltarusija ir Lietuva. Vatikanas, kaip ir Vakarų imperialistai, norėjo Lietuvos sąskaita sustiprinti lenkišką placdarmą prieš Tarybų šalį ir dėl to jis stojo net prieš buržuazinės Lietuvos „nepriklausomybės“ pripažinimą. 1919 m. birželio 17 d. Vatikanas padarė oficialų pareiškimą, kad kol vakarų valstybės neišspręs klausimo dėl Lietuvos ateities, popiežius taip pat šiuo klausimu nepadarys jokio nutarimo. Tai reiškė, kad Vatikanas pilnintai rėmė Lietuvos kolonijinio pavergimo planus, kuriuos tuo metu puoselėjo Amerikos, Anglijos ir Prancūzijos imperialistai, siekusieji parduoti Lie-

tuva stambesniems kontrevoliuciniams grobuonims.

Vatikanas nuo pirmos dienos stojo prieš Lietuvą Vilniaus klausimu. Želigovskio žygio metu „apaštališkas nuncijus“ Varšuvoje buvo Achilas Rati, vėliau tapęs popiežium Pijum XI. Vienas artimiausių jo draugų buvo kunigas kunigaikštis Sapieha, kuriam jis po Želigovskio žygio padėjo paruošti planą ponų Lenkijos ir buržuazinės Lietuvos unijai įvykdyti.

Šios unijos sukūrimo naudai karštingai veikė popiežiaus delegatas Lietuvoje Cechini, jėzuitų ordino vienuolis ir tiesioginis Leduchovskio agentas. Atvykęs 1923 m. į Lietuvą kaip oficialus diplomatinis atstovas, Cechinis nepristatė jokių išitikėjimo raštų, kaip tai turi padaryti kiekvienas naujai atvykęs diplomatinės misijos vadovas. Tuo Cechinis pademonstravo, kad jis net buržuazinės Lietuvos, valdomos klerikalinės vyriausybės, nepripažįsta kaip valstybės. Cechiniui vadovau-

jant lietuviškieji klerikalai buvo organizavę eilę slaptų derybų su ponų Lenkija. Tos derybos, sukėlusios Lietuvoje pasipiktinimo audrą, buvo viena priežasčių, dėl kurių 1926 m. pradžioje buvo nuverstas Lietuvoje krikščionių demokratų vyriausybė. Bet krikdemai, vykdydami Vatikanų valią, toliau siekė pajungti Lietuvą pilsudskinei Lenkijai, kaip svarbiausiam to laiko antitarybiniam Vakarų imperialistų politikos įrankiui Rytų Europoje. „Veik pačia svarbiausia jėga, kuri Lietuvos klerikalus verčia laikytis Lietuvos pavertimo Lenkijos kolonija politikos, — rašė 1931 metais gegužės 7 d. „Pravda“, — yra Vatikanas, stovintis priešakyje antitarybinės intervencionistinės klerikalizmo politikos ir aktyviai palaikantis intervencionistinius Lenkijos sluoksnius“.

1925 m. vasario mėn. popiežius Pijus XI, tas pats Achilas Rati, pasirašė su Varšuva konkordatą, kuris pripažino Lenki-

(Nukelta į 3 pusl.)

Išauklėsiu jaunąją kartą, vertą stalininės epochos

Naikinkime stambių raguočių inkštirus

Mokytojo profesija yra viena tų, kuri rūpinasi žmogui suteikti supratimą apie jo gyvenimo tikslus. Mokytojas atskleidžia jaunajai kartai plačiuosius horizontus, nušviečia žmonių amžiais įgytą patyrimą. Mokytojas padeda suprasti dabartį, suvokti praeitį ir įžvelgti ateitį.

Mokytojui statomi uždaviniai apginti mokslėivius tvirtomis mokslo pagrindų žiniomis, auklėti jaunimą tarybinio patriotizmo dvasia, ruošti kultūringus apsišvietusius tarybinės visuomenės piliečius, aktyvius kovotojus dėl pilnutinio komunizmo įgyvendinimo, ugdyti meilę savo tarybinei liaudžiai ir neapykantą liaudies priešams, reikalingi katalikų dvasiškajai uoloms įvairaus plauko imperialistų tarnams. Todėl ne vienas mokytojas negali stovėti nuošaly tu uždavinių, nuo to darbo, kurio šįandien gyvena visa mūsų didžioji šalis.

Tarybų Sąjungoje, kur mokoma ne tik žinojimui, bet ir darbui bei gyvenimui, kur gamtos jėgų pažinimas, apvaldymas ir pritaikymas yra laikomas pagrindiniu komunistinei visuomenei sukurti, gamtos mokslų dėstymui reikia skirti labai daug dėmesio. Todėl aš niekad nesakau sau, jog gana mokyti, bet uoliai lankau politinio lavinimo pamokas ir stengiuos įsisavinti žinias risti su dėstymo dalyku biologija, kuri sudarė plačiausias galimybes ugdyti jaunojo kartoj vienintelę teisingą materialistinę pasaulėžiūrą. Stengiuosi jaunimo sąmonėje sudaryti vieningą pasaulio išsivystymo iš žemesnių pakopų į aukštesnes laisvą. Kiekviena proga stengiuos pabrėžti, kad gyvųjų organizmų nekintamumo gamtoje nebuvo ir nėra, kad gyvybė nuo pat savo atsiradimo žemėje perėjo ilgą evoliuciją, kol pasiekė dabartines formas, kad pati gyvybė žemėje paprasčiausiose savo formose susidarė iš neorganinės medžiagos, kaip ilgo evoliucijos proceso išdava.

Išimant iš Mičurino mokslo stengiuosi išvystyti pagrindinę mintį, kad gyvųjų organizmų priklausomybė nuo gyvenimo sąlygų leidžia žmonėms pakreipti gyvąją gamtą pagal anksto apgalvotą planą, o tai įgalina anginti gyvulius ir kurti augalus, pajėgius prisitaikyti naujoms sąlygoms, lengvai keičiančius savo prigimtį žmogui reikalinga kryptimi.

Mokslinės pasaulėžiūros formavimas susijęs su rimtu mokinių požiūriu į mokslą, mokslą meilę. Tam stengiuos parodyti, koks didelis mokslų vaidmuo mūsų gyvenime, stengiuos supažindinti jaunimą su didžiuliais tarybinio mokslo laimėjimais visose srityse.

LKP(b) CK V plenumas išskėlė mokytojams uždavinį dar labiau gerinti mokymo auklėjimo darbą mūsų mokykloje. II ketvirtyje pakilo mokslo pažangumas. Sausio pabaigoje įvykusioje mokinių konferencijoje antro ketvirčio rezultatams apsvaistyti buvo atžymėta kaip pažangumą pakėlus ir mano vadovaujama VI b klasė. Kalbėdama klasės susirinkime, pažymėjau, kad negalima išsėsti ant laurų, o reikia dar labiau kelti mokslo pažangumą. Mokiniai prisėmė šiuos klausimus eilę įsipareigojimų. Tačiau šie nutarimai liko daugiausia tik popieriujė, ir tuo pirmiausia kalta aš. Aš individualiai nekalbėjau, kad geras mokymasis yra kiekvieno tarybinio moksleivio pareiga. Be to, aš nesusišau su komjaunimo organizacija, o ypač su klasės pionieriais, kurių klasėje 5. Neatkreipiau dėmesio į kai kurių pionierių blogą mokymąsi, nesėmiau priemonių ištaisyti tą spragą. Taip pat neatidžiai sekiau auklėtinį darbą, dažnai praleisdavau neaptarus nepatenkinamus pažymius, neištyrus pamokos neparengimo priežasčių.

Nemažą reikšmę vaikų auklėjime vaidina mokyklos ir tėvų bendradarbiavimas. Su tėvais aš stengiuosi užmegzti

kaip galima glaudesnius ryšius, aplankiau visus savo mokinius, susipažinau su juos supančia aplinka. Tačiau reikia pasakyti, kad ir čia dar yra trūkumų. Kaip taisyklė, tėvų susirinkimuose dalyvauja tik gerųjų mokinių tėvai.

Stengiuosi ateity palaikyti glaudžius ryšius su komjaunimo organizacija, tėvais, kitų dalykų dėstytojais, individualiai kalbėti su kiekvienu auklėtinu, kontroliuoti jų darbą ne tik mokykloje, bet ir namuose, užklasiname darbe, nurodyti geriausią lėktūrą, kuri formuotų jų materialistinę pasaulėžiūrą, lavintų charakterį, diegtų tarybinio patriotizmo jausmus. Tuomet mano auklėtiniai bus tikrai verti stalininės epochos.

J. Uznytė
Zarasų vidurinės mokyklos Nr. 1 VI b klasės vadovė

Trumpai

(Iš skaitytojų laišku)

Paskaitą „Didžiosios komunistinės statybos“ skaitė mokiniams Dusetų vidurinės mokyklos mokytojas drg. Gruodys.

V. Rimiškis

Slidžių krosas PDG I laipsnio ženkliukams gauti praveistas šiomis dienomis Antalieptės vidurinėje mokykloje.

B. Švietys

Užpalių vidurinės mokyklos mokiniai talkininkauja kolūkiečiams kelio valymo darbuose.

J. Širvydis

Pjesę „Verutė sugrįžo“ pastatė Rimšės septynmetės mokyklos mokiniai.

G. Gurskas

Daugiau kaip po 20 egz. laikraščių bei žurnalų išplatino Šalako vidurinės mokyklos mokytojai drg. drg. Sokaitė, Varnakojis, Dičiunaitė.

E. Tvardauskas

apdovanojo Smetoną aukščiausiu Vatikano ordinu — Pijaus ordinu, o kitą lietuvių tautos budelį — Voldemarą Gregorių didžiojo I laipsnio ordinu.

Vatikanas suvaidino stambių vaidmenį pastatant prie valdžios Hitlerį ir jis aktyviai rėmė hitlerinės Vokietijos agresiją, kuri buvo nukreipta ir prieš lietuvių tautos laisvę bei pačią jos gyvybę. 1947 m. Londone išėjusioje Avro Manheteno knygoje „Katalikų bažnyčia prieš XX amžių“ nurodoma, kad Vatikanas kreipėsi į Hitlerį su pasiūlymu dėl bendro „kryžiaus žygio“ prieš Tarybų Sąjungą pradžioje Europoje ir, galų gale, Tarybų Sąjungos teritorijoje. Popiežiaus širdies visiškai neįaudino ta perspektyva, kad Hitlerio „kryžiaus žygio“ prieš Tarybų Sąjungą sėkmė turėjo atvesti į „katalikiškos“ lietuvių tautos išnaikinimą, lygiai, kaip jo tolimieji pirmtakai „šventajame soste“ visiškai nesijaudino, kai hitlerininkų protėviai — teutonai su kryžiaus ženklu naikino senovės lietuvius. Pilnutinė Vatikano parama hitlerininkų

budelių pradėtam karui prieš Europos tautas aiškiausiai pasireiškė tuo, kad tiek Prancūzijoje, tiek Lenkijoje ir Lietuvoje katalikų bažnyčios hierarchijos viršūnė aktyviai rėmė okupantus ir glaudžiai su jais bendradarbiavo. Lietuvoje hitlerininkų žmogėdras sveikino kaip „išvaduotojus“ visa katalikų bažnyčios vadovybė su Kauno arkivyskupu ir metropolitu Skvircuku priešakyje.

Po antrojo pasaulinio karo Vatikanas, dėdamas pašėlusias pastangas, kad išgelbėtų žlungančią kapitalistinę santvarką, su kuria yra glaudžiausiu būdu susijusi katalikų bažnyčia, uoliai tarnauja amerikiniams karo kurstytojams, karo įsiutusią kampaniją prieš Tarybų Sąjungos ir liaudies demokratijos šalių tautas. Tačiau negali būti abejonių, kad savo kovoje prieš taikos ir socializmo jėgas, prieš laisvąsias ir laisvę mylinčias pasaulio tautas Vatikanas patirs tokį pat gedimą pralaimėjimą, kuris laukia ir jo šeimininkų — Uolstrito gangsterių.

L. Rūtėnas

Šiltu vasaros metu išsienautose pievose atsiranda daug odos gylių. Tai stambi, tamsios spalvos musė su švelniais oranžiniais plaukeliais ant krūtinės ir pilvo.

Burna pas odos gylį neišsivysčiusi, įkasti ar įdurti jis negali, jokio maisto nepriima, maitinasi riebalų atsargomis.

Odos gylis patelė karštomis vasaros dienomis deda kiaušinėlius ant stambių raguočių plaukų dangos, kojų, pilvo ir krūtinės.

Kiaušinėlis prifirtinamas prie plauko. Viena patelė per 4–5 dienas padeda iki 500 kiaušinėlių. Iš jų išrieda vikšrai, kurie prakerta odą ir pasislepia organizme. Gyvulio organizme 6–7 mėnesių laikotarpy vikšrai atlieka sudėtingas keliones: pradžioje persikelia į stemplę, o vėliau į nugaros odą.

Ilindę odon vikšrai padaro joje angą ir pereina tolesnį savo išsivystymo ciklą, tuo iššaukdami uždegimą.

Pradžioje odoje susidarė vos pastebimi patinimai, kurie palaipsniui didėja ir pasiekia graikiško riešuto dydį.

Po 3–4 mėnesių vikšrų buvimą po odą jie baigia savo išsivystymą, pasiekdami 3–4 cm ilgį ir per angą iškreina laukan. Žemėje per 2 dienas

vikšras pavirsta lėliuke ir per 25–35 dienas — suaugusia muse.

Atsižvelgiant į stambių raguočių odos gylis išsivystymą ir jo raidos laiką, vikšrai atsiranda odoje vasario — kovo mėnesiais. Todėl kovos su stambių raguočių odos gyliais priemonės respublikoje bus vykdomos nuo kovo iki rugpjūčio mėnesio.

Odos inkštirai atneša didelių nuostolių gyvulininkystėje, odos vertę mažindami iki 30 proc., mažindami pieno produkciją ir mėsos svorį.

Stambių raguočių odos gyliai naikinami tuo metu, kai jie palenda po odą. Duodama vaistų, kurie prasiskverbia pro odą ir užmuša vikšrus. Tai preparatas DDT — baltos spalvos, beveik bekvapiai milteliai. Preparatas DDT ištirpinamas oliarinėje alyvoje ir juo ištepama oda. Tirpinys gaminamas tokiu būdu: alyva šildoma iki 70 laipsn. C temperatūros ir į ją smulkintomis proporcijomis pridedama DDT preparato, kol jis pilnai ištirpsta. Kiekvienam alyvos litrui imama 50 gr. preparato. Karvei šio tirpalo reikia nuo 150 iki 160 gr.

Kadangi odos gylis nenutolsta daugiau kaip 300–400 metrų, 2 metų laikotarpy kruopštaus darbo rezultate ji galima išnaikinti. Kopylovas

Veterinarijos gydytojas

Nutraukti gyvulių skerdimą ir iššvaistymą rajono kolūkiuose

Partijos ir vyriausybės nutarimu rajono, kaip ir visos respublikos, kolūkiuose šiemet turi būti žymiai padidintas gyvulių skaičius. Šis nustatytas planas gali būti įvykdytas tik viso gautinamo prieauglio išsaugojimo sąskaita. Tačiau mūsų rajono kolūkiuose, kolūkiečių ūkiuose neretai pasitaiko gyvulių skerdimo atvejų, daug stambių raguočių prieauglio išvežama į turgų, kuriuos perka darbininkai ir tarnautojai mėšai. Taip, pvz., pil. Bodrova Marija, gyv. Turmanto miestely, papiove teliuką. Jai iškelta baudžiamoji byla, o papiauto teliuko mėsa perduota prekybinėms organizacijoms. Vien kovo 2 d. milicijos organai nustatė 6 gyvulių, pirktų turguje, skerdimo atvejus. Toks gyvulių skerdimas trukdo gyvulininkystės vystymą rajono kolūkiuose.

Tardymo metu nustatyta, kad apylinkių Tarybų pirmininkai, kolūkių pirmininkai, įstaigų vadovai neišaiškino gyventojams LTSR Ministrų Tarybos 1949 m. balandžio 6 d. ir Zara-

sų rajono Tarybos vykdomojo komiteto 1950 m. spalio 18 d. nutarimo „Apie kovos su gyvulių skerdimu priemones“, pagal kurį tiek veislinius, tiek neveislinius gyvulius draudžiama pardavinėti ir skersti kolūkiams, valstiečių ūkiams, neįvykdžiusiems valstybinio gyvulininkystės išsivystymo plano.

Kolūkiams, kolūkiečiams ir valstiečių ūkiams gali pardavinėti gyvulius tik po to, kai jie įvykdo gyvulininkystės išsivystymo planą ir turi raštišką rajono vykdomojo komiteto leidimą.

Gyvuliai galima skersti tik tada, kai jie pripažinti netinkamais ir tam turimas aktas, patvirtintas rajono vykdomojo komiteto.

Apylinkių Tarybų, kolūkių pirmininkai, įstaigų ir įmonių vadovai turi plačiau išaiškinti gyventojams, kad gyvulių skerdimas, sąmoningas jų žalojimas tikslu sutrukdyti gyvulininkystės išsivystymą bus griežtai baudžiamas.

F. Diominas

Milicijos skyriaus viršininkas

Mūsų medžiagos pėdsakais

Sutvarkyti spaudos pristatymą

Tokio pavadinimo žinutė tilpo „Pergalės“ laikraščio №12. Joje buvo kritikuojamas Vajesiškio pašto agentūros darbas. Rajono ryšių kontoros viršininkas drg. Kupcovas praneša,

kad Vajesiškio pašto agentūros vedėja drg. Rušėckaitė išpėta, kad pasikartojus panašioms faktams ateity ji bus atleista iš darbo.

Iš nepaskelbtų laišku

Atsiųstame redakcijai laiške buvo rašoma apie nepatenkinamą vadovavimą Dusetų rajono Salomėjos Neries vardo kolūkiui. Redakcijos užklausa Butkelių apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Kulikauskas praneša,

jog korespondencijoje išskelti faktai pasitvirtino. Kolūkių pirmininkui drg. Merkiui išreikštas griežtas išpėjimas. Klausimas apie pasituošimą pavasario sėjai apsvaistytas Butkelių apylinkės Tarybos sesijoje.

(Atkelta iš 2 pusl.)
jai Vilnių. Įžulus Vatikano išstojimas prieš lietuvių tautą sukėlė visoje Lietuvoje milžinišką pasipiktinimą.

1926 metų pavasarį Vatikanas paskelbė nutarimą dėl Lietuvos bažnytinės provincijos įsteigimo. Pagal šį nutarimą Lietuvos bažnytinės provincijos sienos ejo pagal tuometinę demarkacinę liniją su Lenkija, kuo Vatikanas dar kartą pripažino Vilnių Lenkijai. Nutarime bažnytinė provincija buvo net pavadinta ne Lietuvos, o „kauniškie“, kuo Vatikanas vėl pademonstravo savo panieką net buržuazinei Lietuvos valstybei.

Vatikanas uoliai rėmė fašistinį perversmą Lietuvoje. 1927 metais Vatikanas pasirašė su smetonine vyriausybe konkordatą. Savo laiške Smetonai ryšium su konkordato pasirašymu popiežius tokiomis žodžiais kreipėsi į kruvinąjį lietuvių tautos budelį: „Mylimas sūnau, būk sveikas ir laimingas! Garbingas valre, kuris labai išmintingai valdai Lietuvos respubliką!“ 1927 metais gruodžio mėn. popiežius

Tarptautinės moters dienos minėjimas

Zarasuose

Kovo 8-osios vakare Zarasų kino teatro salėje įvyko šiltingas posėdis, skirtas Tarptautinei moters dienai atžymėti. Posėdį atidarė LKP(b) rajono komiteto sekretorius drg. Aru tenė. Audringais plojimais sutinkamas pasilūpimas išrinkti į Garbės prezidiumą VKP(b) CK Politinį Biurą su draugu Stalinu priešaky.

Platų pranešimą, skirtą šiai dienai, padarė LKP(b) rajono komiteto skyriaus darbuotojų tarpe vedėja drg. Dubovs-

Pranešėja plačiai nušvietė didžiules teises, kurias suteikė moterims Stalino Konstitucija, papasakojo apie aktyvų moterų dalyvavimą visuomeniniame, politiniame ir ūkiniame šalies gyvenime.

Posėdžio dalyviai priėmė sveikinimo laišką draugui Stalinui.

Pabaigoje buvo pademonstruotas filmas „Vyriausybės narys“.

J. Černtauskas

„Pirmūno“ kolūky

Į Imbrado apylinkės „Pirmūno“ kolūkio klubą — skaityklą susirinko kolūkiečiai atžymėti kovo 8-ąją.

Kolūkiečiai su dideliu dėmesiu iš klausė mokytojos drg. Žuklytės pranešimą apie Tarptautinę moters dieną. Pranešėja atžymėjo tarybinių moterų nu-

pelnius vystant liaudies ūkį, papasakojo apie neribotas galimybes tarybinėms moterims pasireikšti visuomeniniame, politiniame ir ūkiniame šalies gyvenime.

Išstojusios moterys pasidžiaugė dar geriau dirbti, stiprinant savo artelę.

J. Janulaitis

Turmante

Š. m. kovo 8 d. į Turmanto geležinkelio klubą gausiai susirinko apylinkės kolūkiečiai ir tarnautojai paminėti Tarptautinę moters dieną — kovo 8-ąją.

Pranešimą apie Tarptautinę moters dieną padarė Turmanto septynmetės mokyklos mokyto-

ja drg. Šechovcova. Ji atžymėjo moters padėtį tarybinėje visuomenėje, jos aktyvų dalyvavimą komunizmo statyboje.

Po pranešimo susirinkusiems buvo pademonstruotas kino filmas „Pavasario srautas“.

F. Beržinis

Finansų skyriuje

Š. m. kovo 7 d. Zarasų finansų skyriaus patalpose įvyko susirinkimas, skirtas Tarptautinei moters dienai atžymėti. Susirinkime dalyvavo visi finansų skyriaus, taupomosios kasos, valstybinio draudimo darbuotojai.

Pranešimą apie Tarptautinę moters dieną padarė drg. Binkienė. Ji papasakojo apie vaidmenį, kurį valdina moterys ko-

munistimo statyboje, apie neribotus galimus vystyti jų kūrybinėms jėgoms, apie paramą daugiavaikėms ir vienšioms motinoms. Drg. Binkienė atžymėjo taip pat geriausius finansų skyriaus darbuotojus — moteris, kaip drg. Stunžėnaitė, Timofejevą ir kt.

Po drg. Binkienės pranešimo sekė eilės draugų išstojimai.

V. Skvorcova

Statoma linų produkcija vaistybei

LKP(b) VII suvažiavimo garbei Trinkuškių apylinkės Gedimino vardo artelės kolūkiečiai žymiai paspartino linų pluošto paruošimo tempus. Brigadininko Biveinio vadovaujama 6 žmonių brigada 6 dienų laikotarpy ap-

dirbo 275 kg linų pluošto. Paruošta linų produkcija pristatyta valstybei. Tuo būdu kolūkis pilnai įvykdė linų sėmenų ir linų pluošto paruošų planą.

J. Gudkovas

Vykdomas miško išvežimas

Aktyviai įsijungė į socialistinį lenktyniavimą už prieš laikinį miško ruošos plano įvykdymą Dusetų rajono Žukliškių apylinkės „Naujo gyvenimo“ artelės kolūkiečiai. Ypač pasižymėjo darbuose kolūkiečiai Zaubas Antanas ir Markevičius

Stasys. Kolūkis jau pilnai užbaigė miško ruošos plano įvykdymą.

Įvykdė miško išvežimą taip pat Pakniškių apylinkės „Šviesaus rytojaus“ kolūkio kolūkiečiai.

L. Reinyš

Įvykdė pirmojo ketvirčio paruošų planą

Vykdydami prisiimtą įsipareigojimą, Raudinės apylinkės Juos Žemaitės vardo artelės kolūkiečiai sparčiai vykdo gyvulininkystės produktų paruošimą. Eilė kolūkiečių, kaip Valainis Pranas, Vaitkūnas Aleksas, Šablinskas ir kt., įvykdė

pirmo ketvirčio mėsos paruošų planą. Šie kolūkiečiai pilnai įvykdė taip pat metinį kiaušinių pristatymo planą. Jų pavyzdžiu turi pasekti ir kt. kolūkių kolūkiečiai.

O. Kalnėnaitė

Už taiką visame pasaulyje

Šių metų vasario pabaigoje Berlyne įvyko Pasaulinės Taikos Tarybos pirmoji sesija. Kaip žinoma, šis vadovaujantis judėjimo už taiką organas išrinktas Antrajame Pasauliniame taikos šalininkų kongrese.

Su didžiuoju dėmesiu ir viltimi taiką mylinčios tautos sekė Pasaulinės Taikos Tarybos sesijos darba.

Sesijos dalyviai iš klausė Pietro Neni (Italija) pranešimą „Programos paruoštos Antrajame Pasauliniame taikos šalininkų kongrese, įgyvendinimas“, o taip pat Ivo Faržo (Prancūzija) „Taikingas Vokietijos ir Japonijos problemų išsprendimas“.

Diskusijose šiuo klausimu išstojė Tarybų Sąjungos, Kinijos Liaudies Respublikos, Indijos, Juodosios Afrikos, Australijos, Lenkijos, Anglijos, Vokietijos, Ispanijos, Japonijos ir daugelio kitų šalių atstovai. Sesijos dalyviai įtikinančiais faktais ir skaičiais įrodė, kad Amerikos, Anglijos ir kitų imperialistinių šalių kapitalistai nori naujo karo naujoms didžiulėms pelnams gauti, tautoms apipiešti. Drauge su tuo Pasaulinė Taikos Tarybos sesija parodė, kad milijonai paprastų žmonių vis aktyviau išstoją už taiką.

Pasaulinė Taikos Tarybos sesija priėmė eilę svarbiausių nutarimų, išreiškiančių visos darbo žmonių mintis ir lūkesčius.

Pasaulinė Taikos Taryba išskėlė reikalavimą sudaryti Taikos Paktą tarp penkių didžiųjų valstybių — Jungtinių Amerikos Valstybių, TSRS, Kinijos Liaudies Respublikos, Didžiosios Britanijos ir Prancūzijos. Šis reikalavimas išreiškia šimtų milijonų žmonių, kovojančių už taikos sustiprinimą ir tautų saugumą, siekimą. Penkių didžiųjų valstybių Taikos Pakto sudarymas turėtų

įtakos naujo karo išvengimui, ilgalaikės taikos išsaugojimui. Taikos šalininkai savo kreipime si dėl Taikos Pakto sudarymo teisėtai pareiškė: „Mes žiūrėsime į bet kurios didžiųjų valstybių atsisakymą susitikti tikslu sudaryti Taikos Paktą kaip į šios vyriausybės agresyvių sumanymų paliudijimą“.

Reikalavimas sudaryti Taikos Paktą grįauna Amerikos imperializmo ir jos pakalikų nusikaltingą politiką.

Kitas svarbus Pasaulinės Taikos Tarybos sesijos nutarimas yra rezolucija dėl Susitęnytųjų Nacijų Organizacijos. Šioje rezolucijoje sakoma, kad SNO neatsakė į Antrojo Pasaulinio taikos šalininkų kongreso kreipimąsi, tartum šimtų milijonų žmonių atstovų pasiūlymai dėl taikos jos neliečia. Ir po šio kreipimo priėmimo SNO toliau apgaudinėjo viltis, kurias dėjo į ją tautos ir priėjo iki kraštutinumo savo rezolucijoje, paskelbusi Kiniją „agresorium“.

Pasaulinės Taikos Taryba nutarė nusiųsti į SNO savo delegaciją, kurią įgaliojo pareikalauti iš SNO išžiūrėti Pasaulinio taikos šalininkų kongreso ir Pasaulinės Taikos Tarybos nutarimus. Delegacija pareikalauja, kad SNO turi tapti susitarimų tarp vyriausybės vieta, o ne kurios nors višpataujančios grupės įrankiu.

Pasaulinė Taikos Tarybos Berlyno sesija pasakė savo svarų ir tvirtą žodį ir kitais tarptautiniais klausimais, kurie jaudina visą pasaulį.

Istoriniai Pasaulinės Taikos Tarybos nutarimai sutiko gyvą atgarsį ir karštą plačių liaudies masių paramą visose šalyse, visuose žemynuose. Pasaulinės Taikos Tarybos reikalavimai—

tai viso pasaulio geros vallos žmonių reikalavimai.

Draugas Stalinas istoriniame pasikalbėjime su „Pravdos“ korespondentu pasakė:

„Taika bus išsaugota ir sustiprinta, jei tautos paims taikos išsaugojimo reikalą į savo rankas ir gins jį iki galo. Karas gali tapti neišvengiamu, jei karo kurstytojams pasiseks apraizgyti melu liaudies mases, apgauti jas ir įvesti į naują pasaulinį karą.“

Todėl plati kampanija už taikos išsaugojimą kaip priemonė nusikalstamoms karo kurstytojų machinacijoms demaskuoti turi dabar pirmąją reikšmę“.

Didžiojo taikos vėlavintinko draugo Stalino nurodymuose ir Pasaulinės Taikos Tarybos nutarimuose taikos gynimo šalininkai mato kovinę tolesnės kovos už taiką ir tarptautinį saugumą programą.

Tarybinė liaudis, užimta taikiai statyba, savo didžiojo vado draugo Stalino vadovaujama, utikrintai žengia į savo galutiną tikslą — komunizmą. Nuosekli talkinga Tarybų Sąjungos, vadovaujančios galingai organizuotai taikos stovyklai, politika yra remlama viso pasaulio darbo žmonių. Šios Tarybinės valstybės taikos politikos nenugalimumą dar kartą patvirtino draugas Stalinas pasikalbėjime su „Pravdos“ korespondentu:

„Kai dėl Tarybų Sąjungos, tai ji ir toliau tvirtai vykdydys politiką užkirsti keltą karui ir taikai išsaugoti“.

Šie išmintingi mūsų didžiojo vado žodžiai duoda visų šalių darbo žmonėms naujų jėgų ir tvirtą įsitikinimą tuo, kad kovos už taiką visame pasaulyje teikias triumfuos.

A. Šabanovas

Kariniai pasirengimai Anglijoje

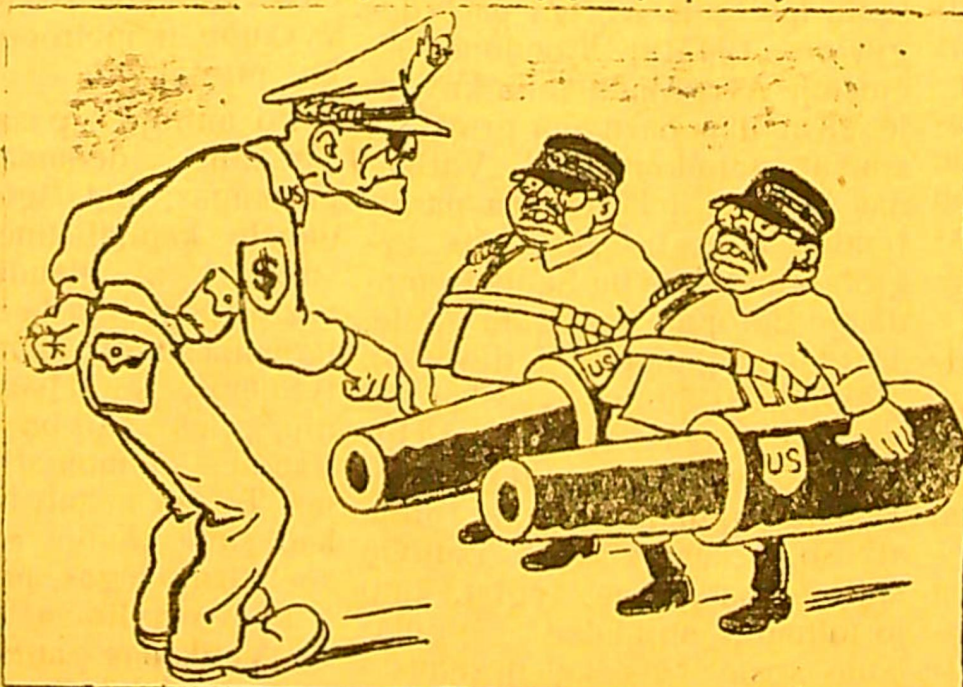
LONDONAS, kovo 8 d. (TASS). Kovo 6 d. atstovų rūmuose prasidėjo diskusijos biudžetinių asignavimų karinėms oro pajėgoms klausimu.

Sutinkamai su Pres Asošiesen agentūros pranešimu, pristatydamas šiuos asignavimus, aviacijos ministras Hendersonas pareiškė, kad bendra asignavimų suma 1951—1952 metams sudaro 328.750 tūkst. svarų sterlingų.

Hendersonas pareiškė, kad daugiau kaip trečdalis sumos, Makarturo rūpinimasis japonų „policija“.

asignuojamos ginkluotosioms pajėgoms sutinkamai su nauja trijų metų programa bus sunaudota karinėms oro pajėgoms. Kaip atžymėjo Hendersonas, biudžetiniai asignavimai karinėms oro pajėgoms du kart viršys prieškarinį lygį.

1936 metais ginkluotųjų oro pajėgų asmeninė sudėtis priskaitė 55 tūkst. žmonių. Sutinkamai su dabartine programa karinių oro pajėgų asmeninės sudėties skaičius pasieks daugiau kaip 300 tūkst. žmonių.

Makarturas: „Atminkite, kad jūs — policininkai, o tai — jūsų asmenišką ginklą“.

Dėl įvykių Maroke

PARYŽIUS, kovo 7 d. (TASS). Kaip praneša Frans Pres agentūra iš Kalro, laikraščiai „Al-Achram“ ir „Al-Mysri“, išemantieji Egipte arabų kalba, praneša: pagal patikimus pranešimus generolas Žiuen atvyko trečią kartą į sultono rūmus, reikalaujamas, kad jis pasirašytų dekretus, kurių pasirašymas buvo uždėtas ir kurių skaičius siekia 168. Laikraščiai, konkrečiai, rašo: „Kadangi sultonas atsisakė pasirašyti šiuos dekretus, generalinis rezidentas grąsino nuverstį jį nuo sosto ir apsupė sultono rūmus. Sultonas nenusiėjo šioms grasinimams ir įspėjo generalinį rezidentą, kad jis uždeda jam atsakomybę už panašių veiksmų pasėkmes. Generalas Žiuen įsiveržė tada į sultono kanceliariją, paėmė antspaudus, o po to užantspaudavo visas sultono kabineto duris; šis kabinetas saugomas prancūzų karininkų, tuo tarpu kai įvairiuose rūmų punktuose pastatyti kareiviai“.

Laikraštis „Al-Mysri“ rašo, kad „sultono antspaudas bus nusiųstas į generalinio rezidentui valdybą ir bus uždėtas ant dekretų, kuriuos sultonas atsisakė pasirašyti“.

ATSAKINGAS REDAKTORIUS L. Rudaševskis